

Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

[Gn 2,18-24](#)

[He 2,9-11](#)

[Mc 10, 2-16](#)

Confesso que d'una manera ben especial m'enlluerna i atreu l'ORACIÓ COL·LECTA d'aquest diumenge 27 de l'any. Recordem-la: *Déu omnipotent i etern, la vostra pietat és tan gran que SOBREPASSA els MÈRITS i els DESIGS dels qui us supliquen, Per la vostra misericòrdia, PERDONEU-NOS les culpes que TEM LA NOSTRA CONSCIÈNCIA i CONCEDIU-NOS allò que la pregària NO GOSSARIA DEMANAR.* Em pregunto QUI haurà ideat aquesta oració. M'agradaria haver-lo conegut, per l'agudesia i humana experiència que acredita. **-Què és el que TEM la nostra consciència? -Què NO GOSEM demanar?** 1.- **A) pel que fa als MÈRITS:** Nosaltres sovint imaginem una relació amb Déu segons el criteri de la *reciprocitat* i de la *justícia* (mena d'empat, de 2 a 2) i quedem **DESBORDATS** (pel nostre déficit cultural i experiència de l'esperit del que Ell és i del que ofereix. **Descobrim que Ell** -en tot- *n'ha prés la iniciativa* = crida a l'existència - ofereix el primer l'amistat - atenció *personalitzada* com si no tingués un altre interlocutor- perdona tants cops com calgui sense passar-nos factura i ens descol·loca la seva esplendidesa **-tot això no és pas normal en el món dels mortals-**. **Quan blasma** el mal administrador dels talents rebuts, ho fa tan sols perquè aquest **-per POR del Senyor- els amaga**, i no pas perquè en tingués menys, o perquè el faltessin aptituds adients. **És igualment generós** amb els contractats de les diferents hores = *amic de la vida, estima tot el que ha creat, l'entèn, sap el que s'amaga darrera cada situació i actitud humanes i -quan mira (t'he vist quan eres sota la figuera)- és per a vestir-nos i, mai, per a despullar* com, sovint, fem nosaltres. **JO**, tants cops, Senyor, **penso de TÚ amb la meva esquinçada capacitat i EM DESBORDES**. Tu vols que, en tot, jo em mogui *per CONFIANÇA, AGRAÏMENT i AMOR* **B) pel que fa als DESIGS** : caiem, sovint, en la **pussil·lanimitat = aspirem a poc, oblidem que som els fills**, convidats a disposar dels tresors paternals (*Benaurança dels humils, que posseiran la terra*) i cridats a fer **signes i prodigis** = *el tresor que se t'ha confiat és valuós*. **- Ens vols homes de desigs**. Que, per una banda, la caritat ens dilati el cor, per tal d'esdevenir **germans universals**, que ploren i s'alegren amb tot el que és humà i que, amb l'anhel, fossin capaços d'atènyer aquests germans **oferint-los el que som**, com ho va fer Crist, el nostre capdavanter. **- Quan unim aquests desigs a aquest ALTRE**, que ens hi convida; **si ens identifiquem amb JESÚS-SALVADOR DE TOTES LES REALITATS**, fins d'aquelles que -humanament- no tenen solució, **ESDEVINDREM AMB ELL EFICAÇOS** -misteriosament eficaços- com si fóssim amb Ell **l'ànima del món** (Discurs a Diognet, entre els anys 190-200). - No és pas altre el secret del **poder de la pregària** i de l'acció dels sants. Amb el **desig** -que supera tot el que puc pensar- **demano un Baptisme de l'Esperit Sant** = esdevenir més conscient de la gràcia del meu Baptisme, revifant la flama del do que porto. **Aspiro a saber DESCOBRIR DÉU** al bell mig de la meva diària experiència i del seu conjunt, de manera que pugui fer **signes i prodigis** com a fill que disposa dels bens paternals. **¿Oí que tot això SUPERA el que pensem?** També aquí **em DESBORDES**, Senyor!

2. DUES PETICIONS A)

PERDONA'NS les culpes que TEM la nostra consciència: Sembla com si se'ns digués que resta **algun racó** de la nostra realitat personal, que **volguéssim que el Senyor no el conegués, perquè pensem que no el comprendria** o ¿per què no dir-ho? com si **enyoéssim que l'imposés la mà?**- Quantes misèries inconfesades en cadascú de nosaltres i secretes decepcions!. **A on pensem que NO ARRIBA la pacificació del perdó o la divina comprensió?** Recordem la clarificadora afirmació de la **1ª carta de Joan**, molt abans de la Psicologia de la Profunditat: *Si el cor-consciència ens acusa, Déu és més gran que el nostre cor-consciència i ho sap tot*. Fora bo que descobríssim **a quina veritable AUTOESTIMA ens vol dur l'Amor sense límits**, tal com se'ns revela en JC -repareu que parlem de quelcom més profund que no pas *els pecats...* Parlo del **PECAT**, com a **negació pregonada que descobreixo en el meu cor = egoïsme, cobdícia, tortuositat, impuresa fonamental que, sovint, espatlla tot el que faig = res en mi no és del tot pur ni autèntic, sempre en sóc deutor**. **Profund, però, com aquest pou de misèria**, i al fons dels meus abismes, **em vens a trobar i m'agafes de la mà:** *No tinguis por, petit cuc Israel, camina, t'entenc, ves fent el que saps, mira de ser generós i agrait, recolza't en mi!* També jo, Senyor, des d'aquest mateix fons, **ET CRIDO i tracto de CREURE això mateix que em supera** : **PERDONA'M LES CULPES QUE TEM LA MEVA CONSCIÈNCIA, mentre et demano -com els Apòstols- : Senyor, dóna'm més enteniment, més fe, més amor!** **B) Concediu-nos allò que la pregària NO GOSARIA DEMANAR** *Tant de bo que avui sentíssi la meva veu, no enduriu els vostres cors!*, prega el Salm 94. **Vet aquí el que ET DEMANO:** Per sobre de tot et demano una cosa que no me la crec gaire i, per això, segurament, **NO TE LA GOSAVA DEMANAR = SABER TROBAR-TE** -aprendre a fer-ho- **EN LA MEVA VIDA real i actual** -no pas en una altra **HIPÒTESI** d'identitat, d'ambient, de família, de treball, de passat i d'humanes expectatives. **Entre la MEVA pregària i la TEVA resposta PASSA SEMPRES un misteri i feixuc quart d'hora de silenci PER LA TEVA PART**, i d'aparent **peccat PER LA MEVA**. **Ja el profeta Amós**, de fa uns 2600 anys, et deia que pot semblar en ell **COM SI NO CONTROL·LESSIS EL MÓN I SE T'ESCAPÉS..** Voldria, Senyor, demanar-te de **saber entendre i situar-me en aquell psicològicament interminable quart d'hora** que, igualment, **va mediar** entre les teves darreres paraules a la Creu: **PARE, PER QUÈ m'heu abandonat?** i **PARE, A LES TEVES MANS confio el meu ESPERIT (alè)** i, igualment, entre **aquelles i el següent EVANGELI (BONA NOTÍCIA): NO ÉS AQUÍ, ÉS EL VIVENT! (HA RESUSCITAT)!** El que demano que em concedeixis és de **SER VALENT** durant aquest **INTERVAL: TÚ -HOME- et vas identificar amb la meva experiència i JO -DIVINITZAT, per Gràcia i FE- sóc ara convidat a FER la teva.**

ETIQUETES

MATRIMONI DIVORCI DONA SOLEDAT ADULTERI